

RUGZAK VAN 25 KG EN STEEDS BERGOP

Dieter draagt een rugzak van 25 kg en stapt daarmee de hele dag bergop.

Een schone en heel bijzondere man is intensief op zoek.

In de lente van zijn leven staat de bloesem nog niet op de bomen.

Warm

‘Op de koffie met Dieter’ maakt indruk.

Een warme man met veel kwaliteiten.

Wat moet het fijn zijn om collega van Dieter te mogen zijn.

Helaas is het dagelijks leven nog bedekt door een laagje ‘autisme’ waar het moeilijk is om onderuit te komen.

Voor Dieter is het moeilijk om ontspannen en spontaan te zijn.

“Ik kijk naar mezelf en naar de omgeving als een buitenstaander, en vraag mij dan af hoe ik best reageer en wat ik eigenlijk zou moeten doen. Mensen vertellen soms over hun ‘buikgevoel’, maar ik weet niet zo goed wat dat is.”

Echte vriendschap en verliefdheid ligt nog verlangend op afstand te wachten.

AUTEUR: PAUL GOOSSENS

VERTELLER: DIETER MEYNENDONCKX

FOTOGRAFIE: DUIZEND WOORDEN FOTOGRAFIE

“IK BESEF DAT MIJN LEVEN ZONDER AUTISME
ER ZO ANDERS HAD KUNNEN UITZIEN,
EN DAAR KAN IK MIJ NIET BIJ NEERLEGGEN.
IN CONTACTEN OF NIEUWE SITUATIES
WACHT IK AF, IK ANALYSEER, IK DENK
CONSTANT NA, IK VRAAG MIJ AF HOE IK
OVERKOM, EN PROBEER ZO GEPAST MOGELIJK
TE REAGEREN, EN DAN NOG BEN IK NIET
ZEKER OF HET GOED IS.
HEEL VERMOEIEND ...”

Onveilig

“Ik ben in Moskou geboren en heb de eerste twee jaar van mijn leven ergens in een creche in Rusland gelegen. Blijkbaar heb ik dat overleefd. Wellicht was het steeds de vraag of er iemand al dan niet voor mij zou zorgen en of ik wel eten zou krijgen. Die eenzaamheid en ongerustheid heeft mij geketend, denk ik, tot op de dag van vandaag. Ik ben nog steeds onzeker ... alsof ik nog steeds zo hard mijn best moet doen en waakzaam zijn om deel uit te mogen maken van een groep.”

Na ruim twee jaar is Dieter naar België gekomen in een warm gezin met goed zorgende ouders. Dieter is daar erg dankbaar voor, maar het litteken is geslagen en dat is nooit echt geheeld. Het bloedt nog steeds.

Dieter weet het van zichzelf. 'Ik ben onveilig gehecht'. Zo heet dat dan. Als volwassen man is het nog steeds zo moeilijk om mensen te vertrouwen en om zich over te geven. Iets is er bang en zoekend achtergebleven in een bedje in Moskou. De angst voor afwijzing wint van het verlangen naar verbinding.

Het gevecht

Dieter is volledig Belg, maar diep in zijn hart klopt Rusland nog. Genetisch is die band met Rusland nog ergens voelbaar, ondanks dat hij zich niets herinnert van de taal of het land.

De oorlog in Oekraïne en de gevechten daar doen Dieter pijn. Vooral ook omdat diep van binnen in Dieters eigen leven er ook hard gevochten wordt. Ook daar is het elke dag zoeken en hopen op vrede.

Dieter strijdt om zich te bewijzen. Hij neemt de wapens op. Tegen wie is hem niet zo duidelijk, maar via sociale media is hij op zoek naar terreinwinst, prestaties, likes, erkenning en misschien wél verbinding.

Al is dat laatste gevaarlijk. Als mensen te dicht komen; als we mekaar gaan vertrouwen... Dan wordt het 'gevaarlijk'.

Kleine eilandjes van vrede en verbondenheid zijn gelukkig vindbaar in de familie.

Sundreamerz

Als Dieter door het raam kijkt, dan staan daar allerlei succesvolle mensen 'die het gemaakt hebben'. Dan piekert hij. 'Zie mij nu. Zonder diploma. Zonder eigen huis. Zonder vriendin.'

Voor Dieter is het horen van zijn eigen naam zelfs moeilijk.

Dieter herkent zich meer in 'Sundreamerz', de artiestennaam waar zijn emotie wel alle ruimte kan krijgen. Hard style techno, met een stevige bas onder. 150 beats per minuut. Misschien wel het beeld voor het dagelijkse leven van Dieter.

Met de hulp van hardstyle is Dieter wél 'zo verliefd 2.0'.

"COGNITIEF WEET IK DAT IEDEREEN UNIEK IS,
OP ZIJN MANIER, OOK IK ZELF.
... MAAR DAT VOELT NIET ZO.
VAN DE TWEE VERSCHILLENDE WERELDEN DIE
IK ZIE, LEEF IK ZELF IN DE WERELD VAN
MENSEN MÉT EEN BEPERKING. "

Het klimraam

In de 6 jaar die Dieter in Lidwina werkt heeft hij een groot respect gekregen voor het bedrijf, voor de werking en vooral de mogelijkheden die mensen daar krijgen. Ook hijzelf.

Toch voelt het als een jas die niet past. Dieter werkt wel in Lidwina, maar wil eigenlijk werken in 'het gewone' bedrijfsleven. Lidwina is een klimraam, zoveel is zeker, maar waar zijn de sporten om aan vast te houden?

Bij het doorfantaseren belanden we midden in de muziekindustrie.

Het cadeau

Het verhaal op 26 jaar is vaak hard, maar dat is slechts het eerste refrein van het lied 'bewandel je eigen weg' dat Sundreamerz volop aan het componeren is.

- Beloftes die Dieter aan zichzelf maakt zijn
- ✓ Ik ga oprecht naar mezelf kijken en mij graag leren zien.
 - ✓ Ik ga mensen toelaten in mijn leven en leven vanuit vriendschap.

AUTEUR: PAUL GOOSSENS

VERTELLER: DIETER MEYNENDONCKX

FOTOGRAFIE: DUIZEND WOORDEN FOTOGRAFIE

AUTEUR:
PAUL GOOSSENS

VERTELLER:
DIETER MEYNENDONCKX

FOTOGRAFIE:
DUIZEND WOORDEN FOTOGRAFIE

Sundreamerz